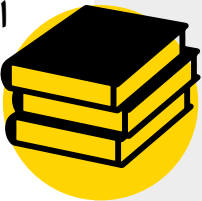

استقبال از «روایت قلم» مقاومت

۳۷۸ فیلم‌نامه از داخل کشور و ۱۵۱ فیلم‌نامه از سایر کشورها، تاکنون به بخش «روایت قلم» شانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت رسیده است. در این بخش نویسندگان فیلم‌نامه‌های کوتاه، بلند و اقتباسی از سراسر جهان می‌توانند به سه زبان فارسی، انگلیسی و عربی آثار خود را بدون محدودیت در تعداد، شرکت دهند. بخش دوم شانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت در هفته بسیج آذرماه برگزار می‌شود. / جام‌جم‌دیلی

ترجمه‌رمانی درباره امام موسی کاظم (ع)

«مأموریت در قصر» رمانی تاریخی به قلم سعید محمدی است که به تازگی در لبنان ترجمه و منتشر شده است. مأموریت در قصر رمانی تاریخی درباره حضرت امام موسی کاظم (ع) است. انتشارات کتاب جمکران برای نشر معارف اصیل در بیرون از مرزها و همکاری با مراکز فرهنگی بین‌الملل معتبر و همسو، رمان مأموریت در قصر را در لبنان ترجمه و چاپ کرد. / فارس

دورگرم

خبره شدن به صفحه تلویزیون به حرم محبوب‌مان بنگریم و عقده دل واکنیم. در این شرایط تعدادی از هنرمندان دست‌به‌کار شدند و آثاری را با محوریت فراق کربلا و دوری از فیض زیارت سیدالشهدا (ع) در ایام اربعین تولید کرده‌اند تا دست‌کم با بهره‌مندی از این تولیدات، خدیمان را در کنار زائران پیاده‌اباعبدا... الحسین (ع) ببینیم. در این گزارش نگاهی به این تولیدات داشته‌ایم و با مرور این آثار زیر لب زمزمه می‌کنیم: «گرچه دوریم به یاد تو سخن می‌گوییم / بعد منزل نبود در سفر روحانی».

ا، چهارگاه، شوستری و دشتی پرداخته شده است. ایایی برای اربعین که با حضور شاعران و آوازخوانانی فآ آماده شده، نشانه‌ای از ادامه حیات پرافتخار زو و تلفیق هنرمندانه این دو، در این مرزو، ادای دین و پاسداشت حادثه عاشورا، سازی صحیح ارائه اثر هنری فاخر نه تاریخی در عصر حاضر است. هیه این الیوم می‌توانند با بیپ تیونز جهت مایند.

حماسه‌ای برای حماسه

همین امروز قطعه‌ای از حسین حقیقی در رسانه‌های اجتماعی و سایت ماوا منتشر شده به نام جاده حسین (ع). این قطعه به حال و هوای اربعین امسال کمی متفاوت است و به جای اندوه فراغ و شکوه‌های دوری، حماسه اربعین و راه سیدالشهدا را یادآوری می‌کند. حقیقی درباره این قطعه به جام‌جم می‌گوید: درباره اربعین غریبانه امسال قطعات متعددی به علاقه‌مندان ارائه شده و به همین سبب تلاش کردیم قطعه‌ای تولید کنیم که یادآور حماسه امام حسین (ع) باشد؛ قطعه‌ای که با جمع شدن رخت‌کرونا از جهان، همچنان بتوان آن را شنید. باور به این‌که هر روز عاشورا است و هر مکان کربلا، حقیقی و تهیه‌کنندگان قطعه «جاده حسین (ع)» را بر آن داشته‌که یک اثر حماسی تولید کنند. در نتیجه شعری از پیمان طالبی را انتخاب کرده‌اند و در شرکت بارتیون با تنظیم حسین نقدی و ارکستر پیام طونی آن را آماده انتشار کرده‌اند. تهیه‌کننده این قطعه احسان چوگان‌باز است و موسسه ماوا از تولید آن حمایت کرده است. مانند سایر تولیدات ماوا، قطعه «جاده حسین (ع)» نیز یک نماهنگ است. حامد پاشایی از مجموعه تصاویر آرشیوی اربعین حسینی (ع) برای این قطعه تصاویری را تدوین و تنظیم کرده است. حقیقی می‌گوید این قطعه نگاهی دارد به راه و مسیر امام حسین (ع) و معتقد است این جاده هرگز از هیچ رهرویی خالی نبوده است. مدافعان سلامت یکی از راهروان این روزهای اربعین حسینی هستند. به گفته حقیقی، گروه تولید این اثر از همان ابتدا با این نیت دست به کار شده‌اند که یک اثر حماسی برای حماسه‌ای که امام حسین (ع) رقم زده، تولید کنند؛ اثری که همیشه و هرجا بتوان آن را شنید حتی در این روزگار گرفتار کرونا. خواننده و تولیدکنندگان قطعه «جاده حسین (ع)» امیدوارند در این روزهای فراغ که همه جامانده اربعین هستیم، شنیدن یک اثر حماسی در کنار آثاری که درباره فراغ اربعین ساخته شده‌اند، یادی باشد از سال‌های گذشته؛ سال‌هایی که سیل عاشقان قدم در جاده حسین (ع) می‌گذاشتند و پیاده به مقصد عشق سفر می‌کردند.

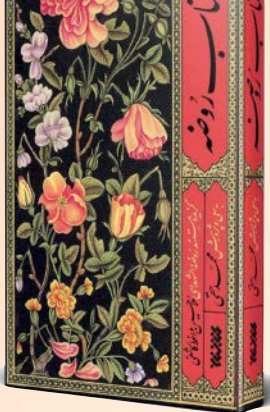

رونمایی از بسته فیلم‌های اربعینی

همزمان با نزدیک شدن به ایام اربعین حسینی، سازمان هنری رسانه‌ای اوج از جدیدترین بسته فیلم‌های موضوعی خود با محوریت مراسم معنوی پیاده‌روی اربعین رونمایی کرد. به گزارش جام‌جم، ششمین بسته آثار موضوعی سازمان اوج اختصاص به رونمایی شش فیلم مستند میهمان، پیشکش ایرانی، لیوان بین‌الحرمین، روز چهلیم، از کاراکاس تا کربلا و نعره حیدری دارد که به مناسبت فرارسیدن اربعین شهادت سید و سالار شهیدان در سامانه‌های اشتراک‌گذاری فیلم رونمایی و در دسترس علاقه‌مندان قرار گرفته است. مستند «میهمان» به کارگردانی مسعود دهنوی و تهیه‌کنندگی احمد شفיעی در مدت‌زمان ۲۳ دقیقه به‌گونه‌ای شاعرانه به‌صورت موازی رسیدن زائران به مرز مهران و آماده شدن برای پیاده‌روی تا رسیدن به کربلا و حرم اباعبدا... را با اتفاقات برجخ تا بهشت روایت می‌کند. مستند «پیشکش ایرانی» به کارگردانی مجتبی رضوانی و تهیه‌کنندگی مرکز ماوا، در مدت‌زمان ۳۴ دقیقه روایتی از گروه سرود خیرالاحباب است که با حضور در میان موکب داران عراقی در مراسم اربعین حسینی در طول مسیر نجف تا کربلا اقدام به اجرای سرود به زبان عربی می‌کنند. مستند کوتاه داستانی «لیوان بین‌الحرمین» به کارگردانی فرج صالحی و تهیه‌کنندگی احمد شفיעی، داستان یک لیوان شیشه‌ای است که دوست دارد در موکب باشد و زائران از او استفاده کنند. ولی بر اثر حادثه‌ای می‌شکند و باقی ماجرا برایش اتفاق می‌افتد. مستند «روز چهلیم» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی روح... اسدی کیهادی در مدت‌زمان ۵۲ دقیقه ساخته شده و داستان افرادی است که از آمریکای لاتین

کتابی که هنوز می‌فروشد

دهه اول محرم امسال کتابی با استقبال ویژه مخاطبان روبه‌رو شد که اختصاص به بازنویسی مقتل سیدالشهدا (ع) داشت و اکنون که در آستانه اربعین حسینی هستیم، کماکان آمار بالایی در فروش دارد. «کتاب روضه» گزیده مستند روضه‌الشهدای ملا حسین کاشفی است و به سعی و پژوهش محمد حقی توسط انتشارات کتابستان به بازار عرضه شده است. حقی در خصوص تبارشناسی اقدامی که به آن دست زد به ما گفت: «ما در بررسی مقاتل با چند دسته مقتل روبه‌رو هستیم. از طرفی مقتل‌هایی هستند که رویکرد نویسنده در آنها نوشتن مقتل در یک فرآیند پژوهشی صحیح است که از درانه‌های این آثار می‌توان به دانش‌نامه امام حسین (ع) از علامه ری‌شهری نام برد. مقاتل دیگری هستند که تلاش دارند برای احیای دوباره خودشان نظیر کتاب اسرار‌الشهدا، طوفان‌البکا و مخزن‌البکا. در این حوزه بعضی از مولفین تلاش کرده‌اند که به بازنویسی برسند مثل کاری که استاد رجبی در مورد کتاب لهوف انجام داد. در سال ۹۰ تصحیحی از روضه‌الشهدا توسط دکتر حسن ذوالفقاری وارد بازار شد که براساس نسخ متعدد این کتاب و با رویکرد تصحیح تالیف شد. کتاب روضه تلاشی بود برای ترکیبی از تمام این فعالیت‌ها که از آنها نام بردم. از طرفی کتاب روضه دستچینی است از کتاب اصلی که روضه‌الشهدا است و باید دانست که اشکالات تاریخی متوجه آن است. بنابراین سعی کردم بخش‌هایی که ایراد به آن وارد است را از کتاب حذف کنم. همچنین با توضیحات و پانویس‌هایی که آورده‌ام خواندن متن را برای مخاطب آسان کرده‌ام. در کتاب روضه اتفاقی که افتاده این است که صحیح‌نگاری

روی‌داده نه بازنویسی و نه تصحیح.» حقی همچنین درباره انگیزه خود از این‌که سراغ چنین اثری رفته گفت: «به اعتقاد من، ما در حوزه متن تاریخی عاشورایی خیلی کار درخوری صورت نداده‌ایم. ما شاهد اوج کمیت و کیفیت توامان در حوزه نوحه و شعر عاشورایی هستیم اما این اتفاق در حوزه متن‌نگاری عاشورایی هنوز شکل نگرفته است. عزیزی می‌گفت: گفتن شعر عاشورایی ذوق می‌خواهد اما نوشتن متن عاشورایی در کنار ذوق، فضل هم لازم دارد. من در مواجهه با روضه‌الشهدا دیدم که این کتاب طرافت‌های ادبی لازم برای احیای متن‌نگاری ادبی در حوزه عاشورا را دارد. به نظر رسید که این کتاب می‌تواند گامی برای احیای مقتل‌نگاری ادبی باشد.»

اشعار زائرالحسین کتاب شد

حجت‌الاسلام مصطفی آژینی، طلبه و شاعر جوانی است که سال گذشته در مسیر بازگشت از زیارت اربعین از دنیا می‌رود و مجموعه اشعار او در آستانه اولین سال درگذشتش در کتابی با عنوان «در پی بهار» توسط انتشارات سوره‌مهر منتشر و در اختیار علاقه‌مندان قرار گرفته است. در مقدمه این کتاب که به قلم مرتضی امیری‌اسفندقه نوشته شده، آمده است: زائر اربعین، روایت و حکایت طبع شعری است ببقرار و ساده و سلیس که چندان آگاه از علوم و فنون شعر نبوده و جز طبعی روان که در آثا و اوقات موسیقی شعر، مترنم است، مطلبی را یادآور نیست. تجلی جانی شیفته و شفاف در این روایت و حکایت دینی است. زائر اربعین راویست؛ راوی بی‌شکایت بی‌تابی که شعر و شاعری را نمی‌نگرد اما شعر و موسیقی‌های چندگان‌ه او به او نظر دارد.

«دور از نفاق و نفرت، از حال تا قیامت»

این مصرع، خبر از طبع شعری منظم و موزون می‌دهد که تا آمد باد میزان بخورد از شاخه فرو افتاد! اناری سرخ که ترک برداشت و در مسیر زیارت شهادت‌واره در خون غلتید. شعرهای این مجموعه از دوبیتی‌ها و رباعی و غزل... و همه و همه بی‌دریافت فوت و فن شاعری، دست فراهم داده است و از این منظر، همه ناگهانی و غیرمنتظره‌اند. شاعر، قافیه‌اندیش نبوده و دیدارجوی بوده است. در مسیر دیدار، واژه‌ها دست به دست هم داده و همدیگر را ملاقات کرده‌اند و این شده

است که می‌بینید و می‌خوانید. بسیاری از مضاربع و ابیات این مجموعه بی‌هیچ تعریف و تعارفی حاکی از مهماتی است که در طبع شاعر ذخیره است؛ مهماتی مؤمنانه که با او ری در نقاب خاک کشیده است اما همین اندک ترشح نیز کافی است تا سندی باشد بر طبع روان که باخبر از فن شریف عشق و شعر و ادب است. این یادگار بر صحنه عشق و ایثار، بی‌داعیه و دعوی ماندگار است. آمین

یادداشت

در تقویم نامردی‌های دنیا

هر کسی از من نابلد
ببرسد که خاصیت
زیارت‌حضرت
حسین (که جانم به
فداش) را بگو، بدون
فکر با چند جمله
جوابش را می‌دهم؛
زیارت همه حضرات

محمد لطفی

خادم امام رضا (ع)

اهل بیت علیهم‌السلام مثل چشمه است؛ وقتی می‌روی، سیراب برمی‌گرددی اما کربلا دریاست؛ هر چه بیشتر بنوشی‌اش، نمکش گرفتارترت می‌کند. نمی‌دانم چه شد. نه من، هیچ‌کس نمی‌داند. شاید وسط همه مستی‌هایی که کربلا رفتن برایمان آورد، جایی که گذاشتیم، نمی‌دانم. شاید به لیوان‌های شیشه‌ای عرق‌کرده چیده‌شده روی وان‌های سفید که هزاران آدم از آن می‌نوشتند بدبین شدیم، نمی‌دانم.

شاید عطر و طعم تخم‌مرغ‌های شناور توی دریای روغن‌های سیاه به مذاق‌مان خوش نیامد. نمی‌دانم. شاید تعادل تعداد قرص‌های فلافل با بخیار و گوجه‌های ریز-ریز شده لای صمون، برایمان قابل هضم نبود. نمی‌دانم. شاید هم تعارف دستمال کاغذی از دست بچه خرده‌های حیدریه، یا عطر مالیدن پیرمردهای حی‌الحسین، یا لیلی‌های دست‌نخورده مدینه‌الزائرین به چشم‌مان نیامد. باز هم نمی‌دانم. هر چه که بود، با هول و ولا خودمان را می‌رساندیم اول غلغله کربلا و تابلوی (مرقد الامام‌الحسین ۰۰۰م)؛ را که می‌دیدیم، یک فیلم از جلوی چشم‌مان مثل برق رد می‌شد از سیاه پوشیدن شب اول محرم، تا ناله‌های ظهر روز دهم تا استرس‌های شدن و نشدن‌های کربلای اربعین تا میل به همسفری با فلان رفیق و بهمان قاصیل تا حساب و کتاب‌های پولی و ماجراهای بعدش تا جای خواب و استراحت تا کتان‌ی و کوله مناسب تا نقشه کشیدن برای انتخاب بهترین زمان حرکت تا تدارک بهترین پاوربانک برای از دست‌ندادن ارتباط با فضای بیرون از مشایه تا همه فریم‌هایی که تک‌تک شان ثبت شده بود توی کله‌مان و حالا ۳۰ و چند روز بعد از عاشورا، رسیده بودیم به شهر مادی‌مان. زیارت‌نامه اربعین را که می‌خواندیم، پلیت‌مان برده بود. چنان مست می‌شدیم و سبک که یک‌بار دیگر خدا اسم ما را هم قاطی آدم ویژه‌ها نوشته و همراه خواهر حسین (ع) آمدیم دست‌مان را به نشانه بیعت و تسلیم برایش بالا بردیم.

حالا وقتش رسیده بود سرخوش، سوار کامیون شویم و برویم که حسن ختام سفر مثل حسن مطلع زیبا رقم بخورد؛ اول و آخر حیدر. این‌ها خاطره‌بازی نیست؛ عذاب است برای کسی که یک‌بار طعم عشق یازی‌های اربعینی عراقی‌ها را دیده و التماس‌های صاحب خانه‌های بین جاده را لمس کرده و «هلا بزوار الحسین‌های صاحب سفره‌ها راشنیده.

این‌ها عذاب است برای کسی که هر سال این شب‌ها را توی موکب می‌خوابیده و حالا توی قزطنیه خانگی شهرش، دارد پیرمر می‌زند برای لمس یک لحظه از تمام میلیون‌ها تجربه زیبایی که اربعین توی عراق رقم می‌خورد. این کلمات صدای خرد شدن استخوان‌های آدم‌هایی است که از وطن خود دور افتاده‌اند. لطفا پیغام بیچارگی ما را به کربلا برسানید و روضه دست و پاگم کردن‌مان را با صدای بلند در همه ۱۴۵۲ عمود پخش کنید و سال ۹۹ یا ۱۴۴۲ یا همان ۲۰۲۰ کوفتی را با رنگ کبود توی تقویم نامردی‌های دنیا یادداشت کنید. فکیف‌أصبر علی‌فراقک